Τὰς τελευταίας ἡμέρας συνεχῶς ἀνέρχεται ἡ θερμοκρασία· καὶ ὁ ἀφόρητος καύσων δὲν ἀντιμετωπίζεται, τοὐλάχιστον ὡρισμένας ὥρας. Τὸ καλλίτερον ἀντίδοτον εἶναι ἡ ὑπομονὴ καὶ ἡ ψυχικὴ ἀντίδρασις! Πλεονεκτήματα κάπως δύσκολα διὰ τὴν ὑλιστικὴν ἐποχήν...

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Εἰς προάστια τῆς πόλεως σημειοῦνται ἐπιδρομαὶ κωνώπων καὶ ἄλλων ζωϋφίων ἐπιβλαβῶν διὰ τὴν ὑγείαν. Οἱ ἁρμόδιοι ἂς λάβουν τὰ ἐνδεικνυόμενα μέτρα πρὶν ἐκδηλωθοῦν ἐπικίνδυνοι ἐπιδημίαι λόγῳ καὶ τοῦ καύσωνος.

ΤΕΡΑΣΤΙΟΣ ΑΞΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΖΩΗΣ

ΠΑΡΘΕΝΩΝ ΚΑΙ ΓΟΛΓΟΘΑΣ

(Ἐξ ἀφορμῆς τοῦ μνημοσύνου εἰς τὰ Λουσικὰ διὰ τοὺς πεσόντας)

Τοῦ καθηγητοῦ - φιλολόγου κ. Γ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

Παραθέτομεν κατωτέρω τὴν ὁμιλίαν — ἡ ὁποία ἔκαμε ζωηρὰν ἐντύπωσιν — τοῦ διευθυντοῦ τοῦ γυμνασίου Λουσικῶν, καθηγητοῦ — φιλολόγου κ. Γεωργίου Διαμαντοπούλου, κατὰ τὸ τελεσθὲν τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν εἰς τὴν κωμόπολιν μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν πεσόντων κατοίκων τῶν Λουσικῶν κατὰ τοὺς πολέμους καὶ τοὺς ἐθνικοὺς ἀγῶνας τῆς Ἑλλάδος. Εἰς τὸ μνημόσυνον παρέστησαν καὶ ἐκπρόσωποι τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν Ἀρχῶν τῶν Πατρῶν.

Ἡ ὁμιλία τοῦ κ. Διαμαντοπούλου ἔχει ὡς ἑξῆς:

Τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα ἔχει μίαν κορυφήν. Ἡ κορυφὴ αὐτὴ εἶναι τὸ ἰδεῶδες· Ἐκεῖ ὁ μὲν θεὸς κατέρχεται, ὁ δὲ ἄνθρωπος ἀνεβαίνει· Ἐκεῖ ἡ ὕλη ἐξιδανικεύεται καὶ ἡ ἰδέα μεταρσιώνει τὴν ὕλην.

Πρωταθλήτρια στὴν ἐπικὴ κι Ἀπολλώνεια αὐτὴ πορεία στάθηκε πάντοτε ἡ Ἑλλάς· Αὐτὴ συνέδεσε τοὺς δύο πόλους, εἰς τοὺς ὁποίους περιστρέφεται ὁ τεράστιος ἄξονας τῆς πνευματικῆς ζωῆς, τὸν Παρθενῶνα καὶ τὸν Γολγοθᾶ· τὴν ὕλην καὶ τὸ πνεῦμα, τὴν ἐξιδανίκευση καὶ τὴν ἀποθέωση.

Πύργωσε τὸν ἐθνικὸν καὶ πανανθρώπινον Παθεωνᾶ τῶν βασικῶν καὶ ἀκαταλύτων ἰδεωδῶν μὲ θαυμαστὸ κι ἁρμονικό, κλασσικὸ κι ἀνεπανάληπτο συνδυασμὸ αἰσθήματος καὶ λογικῆς ρεαλισμοῦ καὶ ἰδεαλισμοῦ, φαντασίας καὶ πραγματικότητος.

Καὶ ἔστησε τὰ κατὰ ἁρβάρων τρόπαια στὸ Μαραθῶνα καὶ τὴ Σαλαμίνα, τὶς Θερμοπύλες καὶ τὶς Πλαταιές, στὰ Δερβενάκια, τὰ Ψαρὰ καὶ τὴν Ἀράκωβα, στὸ Κιλκὶς καὶ τὸ Μπιζάνι, στὴν Πίνδο καὶ τὸ Ἐλ Ἀλαμέϊν, στὸ Γράμμο καὶ τὸ Βίτσι, διὰ νὰ διατηρήσῃ ἀδούλωτη τὴ σκέψη κι ἀδέσμευτη τὴ δράση ἀπὸ κάθε καταναγκασμὸ καὶ νὰ πραγματώσῃ ἔτσι τὰ μεγάλα πεπρωμένα της κάτω ἀπὸ τὴν δημιουργικὴ πνοὴ τῆς Ἐλευθερίας ποὺ ἔγινε γιὰ τὸν "Ελληνα ταυτόσημη μὲ τὴν ζωή, δύναμη καὶ κίνηση καὶ μέσο πρωταρχικό, μὲ τὸ ὁποῖο μπορεῖ νὰ φθάσῃ ὁ ἄνθρωπος στὸν ὑψηλὸ του προορισμό, ὁ ὁποῖος εἶναι δικαιοσύνη πάντων ὑπὲρ πάντων.

Ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ μὲ τὸ διάδημα τοῦ λόγου καὶ τῆς Τέχνης στὸ μέτωπο, μὲ τὴν ἀσπίδα καὶ τὸ δόρυ τῆς Ἀθηνᾶς στὸ χέρι, θὰ προχωρῇ — θὰ προχωρῇ εἰς αἰῶνας — αἰώνια, φωτεινὸς ὁδηγὸς τῶν λαῶν καὶ ἡρωϊκὸς ὑπέρμαχος ὅλων τῶν πανανθρώπινων ἀξιῶν.

Γιατὶ εἶναι φυλή, γιὰ τὴν ὁποία δίκαια ἔψαλλε ὁ ποιητής:

Νικοῦσες καὶ τοὺς κόσμους (ἐλευθέρωνες
Μιλοῦσες καὶ τοὺς ἄγριους ἡ- (μέρωνες
ἐτραγουδοῦσες, μάγευες καὶ (τὶς σειρῆνες
φιλοσοφοῦσες καὶ τὸ νοῦ (στοὺς οὐρανοὺς ἐφτέρωνες

Αὐτὸς ὑπῆρξε ὁ δρόμος τῆς φυλῆς μας διὰ μέσου τῶν αἰώνων. Δρόμος πρὸς τὴν κορυφὴν τοῦ ἰδεώδους, δρόμος πρὸς τὴν δόξαν καὶ τὴν αἰωνιότητα.

Καὶ τὸ ἰδεῶδες τὸ ἐνσαρκώνουν τὰ κόκκαλα τῶν ἀπειραρίθμων ἡρωϊκῶν μαρτύρων ποὺ καλύπτουν ἕνα δρόμο τριῶν καὶ πλέον χιλιάδων ἐτῶν. Μετουσιώνουν αὐτὸ στὸ θαλερὸ δένδρο τῆς ἐλευθερίας, ποὺ μᾶς σκιάζει καὶ μᾶς τρέφει σήμερα, τὰ ρεῖθρα τῶν αἱμάτων, ποὺ διατρέχουν τὶς ἑλληνικὲς χιλιετηρίδες καὶ ποὺ ἀστείρευτα τὸ ποτίζουν.

Τούτη ἡ στιγμή, τούτη ἡ ἡμέρα ἀνήκει στοὺς ἥρωες αὐτούς. Τὸ παρὸν τιμᾷ τὸ παρελθόν του. Στὴν ἀνάμνηση τῶν Ἀθανάτων προγόνων, ποὺ «τὴν χώραν ἀεὶ οἱ αὐτοὶ οἰκοῦντες διαδοχῇ τῶν ἐπιγιγνομένων ἐλευθέραν μέχρι τοῦδε δι' ἀρετὴν παρέδωσαν», ἀφιερώνουμε τὶς στιγμὲς αὐτές.

Περίοπτη θέση ἀνάμεσα στὶς ἀθάνατες ψυχές, ποὺ ἀναπαύονται ἀδελφωμένες κάτω εἰς τὴν νῆσον τῶν Μακάρων — ὅπου περιπνείουσιν αἱ ὠκεανίδες αὖραι — κατέχουν καὶ οἱ ψυχὲς τῶν ἡρώων τῆς μικρῆς μας κωμοπόλεως ἀδελφῶν, Πατέρων συγγενῶν, πάππων μας, ποὺ πέρασαν τὸ κατώφλι τῆς ἀθανασίας ἀνεβαίνοντας εἰς τὸν θωμὸν τῆς θυσίας διὰ τὰ ἀκατάλυτα ἑλληνοχριστιανικὰ ἰδεώδη τῆς Θρησκείας, τῆς Πατρίδος καὶ τῆς Οἰκογενείας.

Στῶμεν εὐλαβῶς· "Ισιοι κι ὄρθιοι στέκουν ὁλόγυρά μας οἱ νεκροί, ποὺ δὲν πεθαίνουν καὶ ἡ σκιὰ τους στὰ προφητικὰ μάτια τοῦ στοχασμοῦ ὑψώνεται ὡς ἀνάστημα ζωῆς ἀθάνατης πάνω ἀπὸ τὴν διαβατάρικη ὕπαρξή μας. Αὐτοὶ διαφεντεύουν τούτη τὴ χώρα, αὐτοὶ διαφεντεύουν τὴν ἱστορίαν της, τὴ μοῖρα της, Αὐτοὶ τὴν ἐπλαστούργησαν στὰ οἰδερένια τους χέρια. Αὐτοὶ μιλᾶνε σήμερα ἐδῶ πέρα κι ἂς φαίνεται πὼς ἐμεῖς μιλᾶμε.

Οἱ Νεκροί, ποὺ δὲν πεθαίνουν καὶ οἱ νεκροὶ αὐτοὶ εἶναι ἄνδρες, γυναῖκες καὶ παιδιά. Προέρχονται ἀπὸ κάθε γωνιὰ τῆς ἑλληνικῆς Γῆς. Ἀνάμεσά τους, περιτυλιγμένους μὲ τὴν τήβεννον τοῦ θρύλου καὶ τῆς ἀθανασίας, διακρίνουμε μὲ καμάρι, μὲ τὰ μάτια τῆς ἑλληνικῆς ψυχῆς μας, συγγενεῖς, φίλους γνωστούς. Ἀνθρώπουςἁπλοϊκούς, εἰρηνικοὺς ἀγρότες καὶ ἐπαγγελματίες ποὺ ἡ μοῖρα θέλησε νὰ τοὺς ὁδηγήσῃ στὴν ἀθανασία ἀπὸ τὴν ὡραιότερη πύλη τῆς θυσίας.

—"Εχει χυθῆ καὶ Λουσικιώτικο αἷμα στοὺς ἀπελευθερωτικοὺς μας ἀγῶνες τῆς Μακεδονίας, τῆς Θράκης καὶ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. "Εδωσαν καὶ τὰ Λουσικὰ ὅπως καὶ κάθε γωνιὰ τῆς Ἑλλάδος, ἄφθονο αἷμα γιὰ νὰ γραφῇ τὸ ἔπος τοῦ 40.

—Εἶναι κατὰ τὸν σεβαστόν μου ἐπιθεωρητήν, τὸν Σοφὸν Διδάσκαλον καὶ τὸ ἐκλεκτὸν τέκνον τῶν Λουσικῶν τὸν κ. Γεώργιον Ἀγγελόπουλον καὶ δικά μας κόκκαλα σκορπισμένα κεῖ πέρα καὶ ἔχουν καὶ δικοί μας γόγγυοι ἀκουσθῆ ἐκεῖ.

Ναί' σ' αὐτοὺς τοὺς μεγάλους Λουσικιῶτες νεκροὺς στρέφεται τώρα ἡ σκέψη μας, οἱ ὁποῖοι πιστοὶ στὰ πατροπαράδοτα γιὰ τὴν φυλήν μας προστάγματα τοῦ «"Η τὰν ἢ ἐπὶ τᾶς» καὶ «εἰς οἰωνὸς ἄριστος, ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης.

—Ἀθάνατοι Νεκροί κλίνουμε σήμερα ἐνώπιόν Σας εὐλαβικὰ τὸ γόνυ. Χαιρετίζουμε μὲ ἕνα νεῦμα ψυχῆς τὶς ἀθάνατες Σκιές Σας καὶ παραμερίζοντας ἀπὸ τὸ μέτωπό Σας τὰ ματωμένα τους πατέρα του εἰς τὴν προεδρίαν. Διὰ τῆς μεταβιβάσεως τῆς περιουσίας τῆς μητρός του κατέστη, ἐν συνεχείᾳ ὁ μόνος ἰδιοκτήτης τῆς ἐπιχειρήσεως.

—ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

ΠΑΙΔΙΚΑ ΣΦΑΛΜΑΤΑ

Τοῦ κ. ΑΝΔΡΕΟΥ ΜΠΟΥΤΣΙΚΑ

Παραπονοῦνται πολλὲς φορὲς οἱ γονεῖς γιὰ τὰ σφάλματα τῶν παιδιῶν τους καὶ διαμαρτύρονται ἐκνευρισμένοι πὼς τὸ κακὸ πάρα - ἔγινε. Θυμώνουν τότε καὶ ἐπηρεασμένοι ἀπὸ τὸν ἐκνευρισμὸ καὶ τὴν ψυχικὴ κατάστασι τῆς στιγμῆς, προβαίνουν σὲ ἐνέργειες ἢ ἀποφάσεις ποὺ κάθε ἄλλο, παρὰ τὸ ποθούμενο ἀποτέλεσμα φέρνουν. Ἔτσι δημιουργοῦνται σφοδρὲς σκηνὲς μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν παιδιῶν τους καὶ ἀναρωτιέται κανεὶς ποιός ἄραγε φταίει γιὰ ὅλη αὐτὴ τὴν κατάστασι.

Στὸ ἐρώτημα αὐτό, ἡ ἀπάντησίς μας εἶναι πὼς τὸ μεγαλύτερο βάρος τῆς εὐθύνης, τὸ φέρουν οἱ γονεῖς, διότι ἡ κυριώτερη αἰτία αὐτῶν τῶν συγκρούσεων εἶναι ἡ ἀδεξιότητα μὲ τὴν ὁποία αὐτοὶ ἀντιμετωπίζουν τὰ παιδικὰ σφάλματα καὶ ἡ ὁποία ἐπίσης ἀδεξιότητα ἔχει τὸν προέλευσί της, στὴν ἄγνοια τοῦ τρόπου τῆς παιδικῆς ἀνατροφῆς ἢ τὴν ἀδιαφορία τους πάνω σὲ κάθε τί ποὺ ἀφορᾷ τὸ θέμα αὐτό.

Ἐπομένως, ἡ εὐθύνη τῶν παιδικῶν σφαλμάτων, ποὺ παρουσιάζονται, ἀραιὲς σχεδὸν ὅσους, μιὰ καὶ εἴτε γιὰ τὸν ἕναν εἴτε γιὰ τὸν ἄλλον προαναφερθέντα λόγο, κάνουν ἐνέργειες ποὺ εἶναι ἐντελῶς ἀντίθετες τοῦ σπουδαίου ρόλου ποὺ ἔχουν ἀναλάβει.

Εἶναι εὔκολο νὰ φανῇ τὸ λάθος τους, ἂν μὲ μιὰ προσεκτικὴ ματιά, ἐξετασθῇ ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον ἀντιμετωπίζουν τὰ σφάλματα τοῦ παιδιοῦ τους. Ὑποστηρίζουμε πὼς γιὰ τὴν διαπαιδαγώγησι τῶν παιδιῶν, χρειάζεται εἰδικὸς τρόπος ἐνεργείας καὶ ἐπιδράσεως τῶν γονέων ποὺ γίνεται ἀκόμη πιὸ εἰδικός, ἂν λάβουμε ὑπ' ὄψι τὴν ποικιλία τῶν παιδικῶν χαρακτήρων καὶ ἀκόμη τὴν ποικιλία τῶν παιδικῶν σφαλμάτων. Τὰ παιδιὰ σφάλουν. Εἶναι φυσικὸ αὐτό. Σφάλει ὁ μεγάλος· πόσο μᾶλλον τὸ παιδὶ ποὺ δὲν ἔχει ἀκόμη μορφώσει χαρακτῆρα καὶ ὠθεῖται ἀπὸ ἐμφυτες κακίες καὶ κλίσεις ποὺ ἔχει κληρονομήσει, καὶ ποὺ παρασύρεται ἀκόμη πιὸ εὔκολα ἀπὸ τὰ συχνὰ παραδείγματα ποὺ θλέπει γύρω του. Ἐξ αἰτίας λοιπὸν αὐτῶν τῶν λόγων, τὸ παιδὶ ἐκτρέπεται σὲ πολυάριθμα σφάλματα ὅπως π.χ. ὑβριστικοὺς λόγους παράλογες ἀπαιτήσεις, θυμούς, φωνές, κραυγές, ἀπείθεια, παρακοή, ἰσχυρογνωμοσύνη, πεῖσμα, ἀπροθυμία, ἀταξίες, ζημιές, φιλονεικίες, κλοπές, ψευδολογίες καὶ ἄλλα. "Ολα αὐτά, δημιουργοῦν ταραχὴ καὶ ἀναστάτωση στὴν οἰκογένεια καὶ ἀπαιτοῦν τὴν ἐπέμβασι τῶν γονέων οἱ ὁποῖοι πρέπει νὰ δώσουν μὲ τὴν συμβουλὴ ἢ ἔστω τὴν ποινή, τὴν ὀρθὴ κατεύθυνσι. Τὴν ἐπέμβασι ὅμως τῶν γονέων μὲ τὴν ποινὴν δὲν τὴ θέλουμε σὰν ἐκδίκησι τοῦ παρεκτραπέντος, ὁπότε αὐτοὶ θὰ μεταβληθοῦν σὲ δημίους, ἀλλὰ σὰν διδαχὴ καὶ διαπαιδαγώγησι.

Γενικά, μὲ οἱονδήποτε τρόπο κι' ἂν γίνεται ἡ μητρικὴ ἢ πατρικὴ ἐπέμβασις, πρέπει νὰ ἔχῃ τὸν ἑξῆς σκοπό. «Τὴν διαφώτισι, τὴν ὑπόδειξι, καὶ τὴν καθοδήγησι».

Ὁ σκοπὸς ὅμως αὐτὸς θὰ ἐπιτευχθῇ, ὄχι φυσικὰ μὲ τὴν ἀδιαφορία ἢ τὴν ἀδέξια ἐπέμβασι, ἀλλὰ μὲ τὴν ἐπέμβασι ἐκείνη ποὺ ὁδηγεῖται ἀπὸ τὸν καλὸ τρόπο, τὴν ὑπομονή, καὶ τὸ πλησίασμα τῆς παιδικῆς ψυχῆς.

Μιὰ κακὴ ἐπέμβασι, φέρνει πολλὲς φορὲς τὸ ἀντίθετο ἀποτέλεσμα. Μιὰ καλή, διορθώνει προλαμβάνει συνετίζει. Φέρνει οἰκογενειακὴ τάξι, πειθαρχία, γαλήνη καὶ ἁρμονία. Μιὰ πληγὴ ἀπαιτεῖ κατάλληλη μετεχείρισι καὶ περιποίησι γιὰ νὰ θεραπευθῇ γρήγορα καὶ σίγουρα. Ἀνάλογη, πρέπει νὰ εἶναι καὶ ἡ ἐπέμβασι τῶν γονέων γιὰ τὴ διόρθωσι κάθε σφάλματος τοῦ παιδιοῦ τους.

Πρέπει νὰ εἶναι μετρημένη, συνετὴ καὶ ἐσκεμμένη. Διαφορετικά, θὰ ὑπάρξῃ ἀποτυχία καὶ χειρότερη κατάστασι.

Ἡ χειρότερη αὐτὴ κατάστασις καὶ ἀποτυχία, θὰ ὑπάρξῃ ἐπίσης καὶ ὅταν ἀκολουθηθῇ ὁ ἄλλος δρόμος, ὁ δρόμος τῆς ἀδιαφορίας.

Πολλοὶ γονεῖς, εἴτε γιὰ νὰ μὴν λυπήσουν τὸ παιδί τους, εἴτε διότι δὲν δίνουν σημασία στὶς παρεκτροπές του, ἀδρανοῦν στὶς ἐνέργειές του, ἀδιαφοροῦν, καὶ σὰν ψυχροὶ θεαταὶ τὸ ἀφήνουν νὰ ἐνεργῇ ἐλεύθερα. Ἔτσι, αὐτό, πολὺ σύντομα θὰ ἀποκτήσῃ συνήθειες ἀσχημες, θὰ διαμορφώσῃ κακὸ χαρακτῆρα καὶ θὰ μεταβληθῇ σ' ἕναν μικρὸ τυραννίσκο. Φυσικά, πρῶτοι οἱ γονεῖς του θὰ δοκιμάσουν τὰ ἀγαθὰ τῆς ἀδιαφορίας τους ὅμως τὸ κακὸ ποὺ θὰ ἔχῃ συντελεσθῇ, δὲν θὰ θλάψῃ μόνον τὸ ἴδιο τὸ παιδὶ ἢ τὴν οἰκογένειά του, ἀλλὰ καὶ τὸ περιβάλλον του, καὶ τὸ Κοινωνικὸ σύνολο κατ' ἐπέκτασι.

Χρειάζεται λοιπόν, στὰ παιδιά μας νὰ δείξουμε ὅλη τὴν προσοχὴ καὶ ἐπιμέλεια ποὺ ἀπαιτοῦν τὰ σφάλματά τους, ἀλλὰ καὶ νὰ μὴν ὑπερβάλουμε στὴν ἀντίδρασί μας, ἐπειδὴ τὸ ὑπερβολικὸ ἐνδιαφέρον μας, ἐπιδρᾷ ἐπίσης ἀρνητικὰ στὴν ἀνάπτυξι τῆς προσωπικότητος τοῦ παιδιοῦ μας.

—ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

Ο ΑΠΟΘΑΝΩΝ ΓΕΡΜΑΝΟΣ ΜΕΓΑΛΟΒΙΟΜΗΧΑΝΟΣ

Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΑΛΦΡΗΔ ΚΡΟΥΠ ΕΠΕΡΑΣΕ ΜΕ ΠΙΚΡΙΑΣ ΚΑΙ ΘΛΙΨΕΙΣ

Αἱ ΑΤΥΧΙΑΙ ΚΑΙ Η ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΤΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΤΟΥ

ΒΟΝΝΗ. — Δὲν ἦτο ἄμοιρος πικριῶν καὶ θλίψεων ἡ ἡγετικὴ θέσις, ποὺ κατεῖχεν εἰς τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν τῆς πατρίδος του Γερμανίας ὁ ἀποθανὼν προσφάτως Ἄλφρηδ Κρούππ φὸν Μπόλεν καὶ Χάλμπαχ. Ὅπως προκύπτει ἀπὸ τὰς ἐκτεταμένας νεκρολογίας, ποὺ δημοσιεύουν δι' αὐτὸν αἱ γερμανικαὶ ἐφημερίδες, ἐλάχισται ὑπῆρξαν αἱ περίοδοι τοῦ βίου του, κατὰ τὰς ὁποίας ἀπήλαυσεν εὐτυχίαν καὶ ἀνέφελον ἐπιβολήν.

Ὅταν ὁ Ἄλφρηδ ἐγεννήθη, τῷ 1907, εἰς Ἔσσεν, ὁ οἶκος Κρούππ εὑρίσκετο εἰς τὸ ζενίθ των οἰκονομικῶν ἐπιδόσεών του.

Ὁ πάππος του Ἀλφρέδος Κρούππ, ἐγγονὸς τοῦ Φριεδερίκου, ποὺ εἶχεν ἱδρύσει τῷ 1811 τὴν ἐπιχείρησιν «Φριεδερίκος Κρούππ» τοῦ Ἔσσεν, εἶχεν ἐπιτύχει νὰ καταστήσῃ αὐτὴν μίαν τῶν μεγαλυτέρων καὶ τῶν πλέον φημισμένων ἀνὰ τὸν κόσμον.

Ὁ Κάϊζερ παρέστη ὡς ἀνάδοχος εἰς τὴν βάπτισιν τοῦ υἱοῦ τῆς Βέρθας Κρούππ (βραδύτερον γενικῆς κληρονόμου τῆς φίρμας) καὶ τοῦ πρώτου συμβούλου τῆς Γερμανικῆς πρεσβείας εἰς τὸ Βατικανὸν Γουστάου φὸν Μπόλεν καὶ Χάλμπαχ, εἰς τὸν ὁποῖον παρεσχέθη τὸ δικαίωμα νὰ φέρῃ καὶ τὸ ὄνομα Κρούππ.

Τὰ παιδικὰ καὶ νεανικὰ χρόνια προσέφεραν ὀλίγην μᾶλλον χαρὰν εἰς τὸν Ἄλφρηδ Κρούππ φὸν Μπόλεν κλπ. Ἰδιαιτέρως αὐστηρὰ ἦτο ἡ ἀγωγή του εἰς τὴν πατρικὴν οἰκίαν, ὅπου ὁ ἰδιαίτερος παιδαγωγός του δὲν τοῦ ἐπέτρεπε νὰ ὁμιλῇ πρὸς τὸν γεννήτορα, ἐὰν οὗτος δὲν τοῦ τὸ ζητοῦσε. Πρωΐμως τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ Ἄλφρηδ Κρούππ ἐσημαδεύθησαν μὲ τὴν ἔκφρασιν τῆς σοβαρότητος καὶ τῆς ἀπομονώσεως, ποὺ θὰ καθίστατο ὁλονέν καὶ ἐντονωτέρα μὲ τὴν πάροδον τῶν ἐτῶν.

Ὁ πρῶτος Παγκόσμιος Πόλεμος καὶ αἱ συνέπειαί του ἐπληξαν βαρέως τὸν οἶκον Κρούππ. Ὁ Ἄλφρηδ Κρούππ εἰργάσθη εἰς τὰ πατρικὰ ἐργοστάσια ὡς σιδηρουργός, ἐφαρμοστὴς καὶ τορναδόρος, προτοῦ ἀρχίσῃ τὰς τεχνικὰς σπουδάς του εἰς τὸ Μόναχον. Ὡς νεαρὸς διπλωματοῦχος μηχανικὸς εἰσῆλθεν ἀκολούθως εἰς τὸ τεχνικὸν ἐπιτελεῖον τῆς ἐπιχειρήσεως, ἡ ὁποία ἐγνώρισε, μετὰ τὴν πάροδον τῆς μεγάλης οἰκονομικῆς κρίσεως, νέαν ἄνθησιν, καταλήξασαν, ὅμως, καὶ πάλιν εἰς τὸν πόλεμον καὶ τὴν καταστροφήν.

Τῷ 1941 ὁ Ἄλφρηδ Κρούππ εἰσῆλθεν εἰς τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τοῦ οἴκου καὶ τῷ 1943 ἀντικατέστησε τὸν βαρέως ἀσθενοῦντα πατέρα του εἰς τὴν προεδρίαν. Διὰ τῆς μεταβιβάσεως τῆς περιουσίας τῆς μητρός του κατέστη, ἐν συνεχείᾳ ὁ μόνος ἰδιοκτήτης τῆς ἐπιχειρήσεως.

Οὕτως, εὑρίσκετο ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ἐργοστασίων του, ὅταν ταῦτα ἐξεμπενδίσθησαν ἀπὸ τοὺς βομβαρδισμοὺς τῆς ἀεροπορίας τῶν Συμμάχων. Μετὰ τὴν κατάρρευσιν τῆς Γερμανίας, ὁ Ἄλφρηδ παρεπέμφθη εἰς τὸ δικαστήριον ἐγκληματιῶν πολέμου τῆς Νυρεμβέργης (ἀντὶ τοῦ παραλύτου πατρός του, ὁρισθέντος ὡς μὴ φυλακιστέου) καὶ κατεδικάσθη εἰς φυλάκισιν 12 ἐτῶν, τῆς περιουσίας του ὑποβληθείσης εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἐλέγχου.

Βραδύτερον, ὅμως, ὁ Ἀμερικανὸς Ὕπατος Ἀρμοστὴς Μὰκ Κλέϋ διέταξε τὴν ἀποφυλάκισίν του καὶ τὴν ἀνάκλησιν τῆς κατασχέσεως τῆς περιουσίας, παρὰ τὰς ζωηρὰς ἐπικρίσεις, ποὺ διετυπώθησαν κατὰ τῶν μέτρων αὐτῶν εἰς τὴν Μεγάλην Βρεταννίαν καὶ τὴν Γαλλίαν.

Ἐπανελθὼν εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς ἐπιχειρήσεως καὶ ἐν στενῇ συνεργασίᾳ μὲ τὸν πρώην γενικὸν διευθυντὴν τῆς ἀσφαλιστικῆς ἑταιρείας («Ἰντούνα - Γκερμάνια»), Βερτόλδον Μπάϊτς τὸν ὁποῖον διώρισεν ὡς γενικὸν πληρεξούσιόν του, ὁ Ἄλφρηδ Κρούππ φὸν Μπόλεν καὶ Χάλμπαχ εἰσήγαγε τὸν οἶκον εἰς νέαν ἐποχήν, κατορθώσας νὰ ἀνορθώσῃ τὸ διαλυθὲν συγκρότημα καὶ νὰ τὸ ἀναβιβάσῃ καὶ πάλιν εἰς τὴν σειρὰν τῶν παγκοσμίου φήμης μεγίστων ἐπιχειρήσεων τῆς Γερμανίας.

—o—

ΝΕΟΙ ΚΛΑΔΟΙ

Ὁ οἶκος Κρούππ ἠδύνατο νὰ συνεχίσῃ τὴν παραγωγὴν τῶν ἐκ παραδόσεως εἰδῶν του, ἐπεδίωξεν, ὅμως, νὰ περιέλθῃ εἰς λήθην ἡ παλαιὰ φήμη του ὡς «ὁπλοποιοῦ», ἐπιδοθεὶς εἰς τοὺς νέους κλάδους τῆς συγχρόνου βιομηχανίας καὶ μὲ ἰδιαιτέραν επιτυχίαν εἰς τοὺς νεωτέρους τομεῖς της: Τὴν κατασκευὴν ἀτομικῶν ἀντιδραστήρων καὶ ἠλεκτρονικῶν ὑπολογιστῶν.

Ὡστόσον, ἀπεδείχθη κάποτε ὅτι ἡ ταχεία ἀνάπτυξις τοῦ οἴκου εἶχεν ὅρια, συγκεκριμένως ὅτι δὲν ἦτο δυνατὸν μία τόσον μεγάλη ἐπιχείρησις νὰ διευθύνεται ὡς προσωπικὴ ἢ οἰκογενειακή. Οὕτως, διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἐγγυήσεως τοῦ κράτους ἐπὶ ὡρισμένων μεγάλων πιστώσεων, ἀπεφασίσθη τὸν παρελθόντα Μάρτιον νὰ μεταβληθῇ ὁ οἶκος Κρούππ ἀπὸ προσωπικὴ ἐπιχείρησις εἰς ἀνώνυμον μετοχικὴν ἑταιρείαν.

Ἡ ἀπόφασις αὐτὴ κατέστη πολλῷ μᾶλλον ἀναπόφευκτος

—ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΓΙΑ ΕΝΑΝ ΑΞΕΧΑΣΤΟ ΓΑΜΟ
Ο ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟΣ ΝΥΜΦΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ
ΑΝΤΖΟΥΛΑΤΟΣ
Σᾶς παρουσιάζει χίλια νυμφικὰ φορέματα ΜΟΔΑΣ ΓΡΑΜΜΗΣ. Χίλια εἴδη μπομπονιερῶν ποιότητος. Χίλιες ἐκπλήξεις ΑΝΤΖΟΥΛΑΤΟΣ.
Ὁ γάμος σας θὰ εἶναι σωστὸ ὄνειρο μόνον ὅταν εἶναι τῆς μοναδικῆς φίρμας ΑΝΤΖΟΥΛΑΤΟΣ.
Διὰ μιὰ ὑπέροχη βάπτισι σᾶς προσφέρομεν ὅ,τι ἐκλεκτώτερον, καθὼς καὶ τὶς ἄφθαστες σὲ ὁμορφιὰ «Μινιατοῦρες» Ἀγγλίας, τὶς ὁπαλίνες Γαλλίας. Κατ' ἀποκλειστικότητα ΑΝΤΖΟΥΛΑΤΟΣ.
ΤΙΜΑΙ ΑΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΟΙ
ΑΝΤΖΟΥΛΑΤΟΣ
Ἡ φίρμα τῆς ἐμπιστοσύνης σας
ΓΟΥΝΑΡΗ 48, ΤΗΛ. 51-35 & 49-71

ΚΟΝΤΗΣ
★ ΒΑΠΤΙΣΤΙΚΑ
ΥΠΕΡΟΧΑ ΣΧΕΔΙΑ — ΜΟΔΕΡΝΑ — ΕΚΛΕΚΤΑ
★ ΠΑΙΔΙΚΑ
ΣΤΗ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑ ΣΥΛΛΟΓΗ, ΕΤΟΙΜΑ ΚΑΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑ
★ ΝΥΦΙΚΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ
ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ «ΟΠΤΑΣΙΑ» ΑΘΗΝΩΝ
★ ΜΠΟΜΠΟΝΙΕΡΕΣ
ΔΙΑ ΓΑΜΟΥΣ ΚΑΙ ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ
Γ. ΚΟΝΤΗΣ
ΕΡΜΟΥ 54, ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 46 - 02

ΗΛΕΚΤΡΟΚΙΝΗΤΗΡΕΣ
ΑΝΤΛΗΤΙΚΑ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΑ
ΗΛΕΚΤΡΟΓΕΝΝΗΤΡΙΕΣ
ΒΑΛΙΔΗ
ΑΠΟ 050 ΕΩΣ 1100 HP
Οἱ ΗΛΕΚΤΡΟΚΙΝΗΤΗΡΕΣ ΜΑΣ διακρίνονται διὰ τὸν ὑψηλὸν βαθμὸν ἀποδόσεώς των καὶ διὰ τὸν ὑψηλὸν συντελεστὴν ἰσχύος
ΠΑΤΡΕΩΣ 47 — ΤΗΛ. 71-509 — ΠΑΤΡΑΙ
ΤΙΜΑΙ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ

ΤΑΚΟΥΝΙΑ ΕΞΠΡΕΣ
Ἐντὸς 3 ΛΕΠΤΩΝ
Τὸ "Σπὸρ"
Μεγάλης ἀντοχῆς
ΣΟΛΕΣ
ΤΑΚΟΥΝΙΑ
ΜΥΤΑΚΙΑ
ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ - ΑΝΔΡΙΚΑ
Παράδοσις σιού δήποτε κλειδιοῦ ἐντὸς 1λ. μὲ τὸ αὐτοκίνητόν μας
Στὸ Στιλβωτήριον ΙΩΑΝΝΟΥ ΒΛΑΧΟΥ
ΡΗΓΑ ΦΕΡΡΑΙΟΥ - ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 13 ΤΗΛΕΦ. 50-06
Παραπλεύρως Ἐθνικῆς Τραπέζης - Κάτω μέρος Πλατείας Ὁλγας
Ὅμοιος τὰ στενὰ καὶ κοντὰ παπούτσια φαρδένουν καὶ μακραίνουν.
Βαφαὶ καὶ στιλβώσεις ὑποδημάτων μὲ εὐρωπαϊκὰ βερνικοχρώματα τελείως ἀνεξίτηλα

ΒΙΒΛΙΑ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ
ΑΝΩΤΑΤΩΝ ΣΧΟΛΩΝ
«ΓΩΝΙΑ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ»
ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ 32 — ΠΑΤΡΑΙ

ΜΟΝΟΤΑΞΙΟΣ ΣΧΟΛΗ ΛΟ